

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/251/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118203604
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118203604.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu Stredoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, Žilina, IČO: 36 442 151, proti žalovanému A. Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. 7, L. L., o zaplatenie 6.476,36 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 19Csp/3/2018-41 zo dňa 19.02.2018 v spojení s uznesením o oprave, č.k. 19Csp/3/2018-95 zo dňa 24.07.2018, takto

rozhodol:

- I. Súd uznesenie súdu prvej inštancie v II. a III. výroku **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zrušil platobný rozkaz, č.k. 19Csp/3/2018-30 zo dňa 24.01.2018 (prvý výrok), konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 6.476,36 Eur zastavil pre prekážku veci začatej - litispendencie (druhý výrok) a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaný v časti o zaplatenie istiny vo výške 6.476,36 Eur nemá nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi (tretí výrok).

Z jeho dôvodov vyplýva, že vychádzal z ustanovení §159 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte aj len „C.s.p.“), pretože žalobca sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 6.476,36 Eur s príslušenstvom titulom neoprávneného odberu elektrickej energie na odbernom mieste Staré Hory 364, ktorá suma istiny mu bola priznaná v adhéznom konaní trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T 3/2018 zo dňa 11.01.2018; obžalovaný síce voči trestnému rozkazu podal odpor, avšak samosudca ho uznesením sp.zn. 4T 3/2018 zo dňa 19.02.2018 odmietol ako oneskorene podaný.

Okresný súd vzhľadom na prekážku litispendencie ako neodstrániteľnej vady konanie v časti istiny zastavil, pretože nárok na náhradu škody voči žalovanému z toho istého titulu a v tej istej výške bol žalobcom uplatnený v trestnom konaní (v tzv. adhéznom konaní), ktoré začalo skôr ako občianskoprávne konanie. Žalobca si v civilnom konaní uplatnil aj nárok na príslušenstvo, t.j. úroky z omeškania, ktoré neboli predmetom adhézneho konania, preto o tomto nároku musí rozhodnúť súd v civilnom konaní, v ktorom bude pokračovať (predmetom konania bude zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6.476,36 Eur od 23.05.2017 do zaplatenia).

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa §256 ods. 1 C.s.p. s prihliadnutím na zásadu procesnej zodpovednosti, podľa ktorej je trovy povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia tejto zásady je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zavinenie je možné interpretovať vo vzťahu k príčinnej súvislosti, v ktorom je príčinou správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúcej napr. v späťvzatí žaloby) a dôsledkom toho je vznik

trov protistrany. Pokiaľ sporovej strane možno pričítať procesné zavinenie trov konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná ich náhradu protistrane.

Zastavenie konania zaviniť žalobca, pretože si uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní a aj ďalšou žalobou v civilnom konaní a svojím správaním tak spôsobil vedenie dvoch, síce rôznych konaní o tom istom nároku (bez príslušenstva). Žalovanému však trovy v prvoinštančnom konaní nevznikli, a preto okresný súd s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 6Cdo 544/2015 zo dňa 26.10.2016 mu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Preto aj o výške trov žalovaného už nebude rozhodovať samostatným uznesením (§262 ods. 2 C.s.p.).

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zastavenie konania v občianskoprávnom konaní je predčasné, pretože žalobca si musel svoj nárok uplatniť riadne a včas z dôvodu možného premlčania. Trestné konanie v čase podania žaloby nebolo ešte právoplatne skočené a zo súdnej praxe možno uviesť, že málokedy v takýchto prípadoch, kde sa uplatňuje škoda za neoprávnený odber, príslušný súd prizná celkový nárok, ale práve naopak, ak príslušný súd rozhoduje o vine a treste, poškodenú stranu zvyčajne odkáže so svojím nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Preto nesúhlasil so zastavením konania, v ktorom už bolo vykonané aj dokazovanie počas súdneho pojednávania, čo predstavuje výpoveď svedka a predloženie listinných dôkazov. Zastavenie tohto konania by bolo nehospodárne a neefektívne. V trestnom konaní si neuplatňoval úrok z omeškania, ak okresný súd uznesením konanie zastavil, tak z tohto dôvodu by žalobca musel opätovne podať žalobný návrh v občianskoprávnom konaní, čo by bolo nehospodárne a predĺžilo by to celkové konanie. Preto navrhol, aby konanie bolo prerušené, prípadne aby sa pokračovalo v predmetnej veci, pretože v trestnom konaní sa rozhoduje o vine a treste, a preto žiadal, aby krajský súd uznesenie okresného súdu zmenil a konanie nezastavil, eventuálne aby konanie prerušil do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia trestného konania sp.zn. 4T 3/2018.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom §380 ods. 1, 2 C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§385 ods. 1 C.s.p.) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil z nasledovných dôvodov:

5. Podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd je v zmysle §380 C.s.p. rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný; pri posudzovaní veci preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie (§380 ods. 2 C.s.p.). Dospel k záveru, že okresný súd rozhodol vecne správne a svoje rozhodnutie aj dostatočne a riadne právne odôvodnil.

7. Odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou, podanou na okresnom súde 11.01.2018, domáhal vydania platobného rozkazu na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 6.476,36 Eur s príslušenstvom titulom neoprávneného odberu elektrickej energie na odbernom mieste Staré Hory 364. Dňa 08.01.2018 podal prokurátor na okresný súd obžalobu pre prečin krádeže podľa §212 ods. 2 písm. e), ods. 3 Trestného zákona; vo veci bol vydaný trestný rozkaz sp.zn. 4T 3/2018 zo dňa 11.01.2018, ktorým okrem trestu bola žalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému žalobcovi škodu vo výške 6.476,36 Eur. Odpor žalovaného (obžalovaného) proti trestnému rozkazu bol odmietnutý ako oneskorene podaný a sťažnosť obvineného proti uzneseniu o odmietnutí odporu Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 4Tos 32/2018 zo dňa 22.03.2018 zamietol a zamietol aj žiadosť obvineného o navrátenie lehoty na podanie odporu proti trestnému rozkazu.

Podľa §194 ods. 2 C.s.p. (prejudicialita), ak bolo o otázke, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa §193 - viazanosť súdu inými rozhodnutiami - môže súd posúdiť sám,

nemôže však o nej rozhodnúť; súd na také rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia. Súdna prax je ustálená v tom, že uplatnenie náhrady škody v adhéznom konaní v priebehu trestného konania najneskôr do ukončenia dokazovania v trestnom konaní, dáva poškodenému možnosť získať škodu bez toho, aby si jej nárok uplatňoval v občianskoprávnom konaní. Uplatnenie tohto nároku súčasne v občianskoprávnom konaní a v trestnom konaní zakladá prekážku veci začatej.

Odvolačná námietka žalobcu smeruje k nesprávosti zastavenia konania vzhľadom na existenciu prekážky prv začatého súdneho konania (litispencia). Okresný súd správne konštatoval, že táto prekážka zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné konanie v tej istej veci; je daná, ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Ak nie je splnený čo i len jeden znak, nejde o tú istú vec. Totožnosť predmetu konania je totožnosť nároku, uplatneného z rovnakého skutkového základu, či skutkového deja. O tých istých účastníkoch ide aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu v opačnom procesnom postavení a tiež vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia účastníkov už skončeného konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t.j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode). Podmienky totožnosti účastníkov konania a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 5Cdo 280/2010 zo dňa 20.10.2011 alebo 3Cdo 85/2018 zo dňa 23.05.2019).

8. Táto odvolacia námietka nie je dôvodná. Krajský súd sa v tomto smere stotožňuje s konštatovaním okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje (§387 ods. 2 C.s.p.). Tvrdenie žalobcu, že sa nejedná o totožný nárok, pretože v občianskoprávnom konaní si uplatnil aj príslušenstvo, je bez významu; odvolateľovej pozornosti zrejme ušlo zdôraznenie okresného súdu, že zastavuje konanie len v časti o zapltenie istiny vo výške 6.476,36 Eur (bod 13) a že v konaní bude ďalej pokračovať a rozhodovať o príslušenstve istiny.

9. Krajský súd preto považoval uznesenie súdu prvej inštancie za vecne a právne správne, a preto ho v zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. v plnom rozsahu potvrdil, nezistiac dôvody na jeho zrušenie v zmysle §389 C.s.p. ani na zmenu (§388 C.s.p.).

10. O trovách konania úspešného žalovaného pred odvolacím súdom krajský súd rozhodol tak, že v zmysle §255 ods. 2 a §262 ods. 1 C.s.p. žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi vzhľadom na to, že mu zo spisu nevyplývajú a ani si žiadne neuplatnil (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 6Cdo 544/2015 zo dňa 26.10.2016).

11. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 veta druhá C.s.p.). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).